

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl: 2 Sayı: 56 4 Ocak 1967 Fiatı: 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmen: ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yönetim Yeri: Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi: P. K. 80 - TRABZON

Baskı: "Hâkimiyet" Basımevi

ÖĞRETMENLERİN AYDINLIK SAVAŞI...

Atatürk çizgisinden sapmak hıyanetinde bulunanları doğru yola getirene dek sürecek bu savaş!

KAVALCIOĞLU

«Türkiye Öğretmenler Sendikası»nın çıkardığı «Haber Mektubu»nun 9. sayısında, «Hukuk Dışı İşlemler Hızla Çoğalıyor» başlıklı yazıda; öğretmenlere yapılan haksız ve hukuk dışı işlemler anlatıldıktan sonra, «Hukuk dosyalarımızın hacmi hızla büyüyor. Tuzaklar, saldırılar, baskılar, iftiralar dün olduğundan daha çok, daha iğrenç ve daha metotlu bugün... Elimizde 110 hukuk dosyası var. 110 dosyada 110 öğretmen ve çoğu birbirine benzeyen baskılar, tehditler, tuzaklar, kara çalmalar...» deniyor.

Köy Enstitüsü çıkışlı devrimci Müfettiş Ahmet Nuri Macit ve Tevfik Yılmaz'lardan, yine aynı okul çıkışlı tanınmış yazar Talip Apaydın ve Mahmut Makal'a dek, yüzü çok aşkın öğretmen, bugün görevlerinden çıkarılmış durumda ve daha birçok öğretmen de çeşitli baskılar altındadır. Bu öğretmenlerin tek suçu ise, aydın, Atatürk'çü ve Anayasa savunucusu olmalarıdır. Karanlıkların aydınlığa dönüşmesini istemeleridir.

Anayasa çerçevesi içerisinde aydınca davranışlarda bulunmak, her ilerici öğretmenin başlıca görevi olduğu halde, dar kafalı ve geriye dönük «eyvallah»cı bazı yetkililer, bu ana görevin karşısında bulunarak, daha açıkçası görevlerini kötüye kullanarak şu ya da bu öğretmen hakkında karakuşî yargılarda bulunmakta, dolayısıyla günlük politikacının kör maşası olmaktadırlar.

Sınıfına girip çıkacaksın, sonra evine gidip sessiz sessiz oturacaksın! Okumuyacaksın, konuşmuyacaksın, yazmıyacaksın, düşünmiyeceksin! «Gözlerimi kaparım, gö revimi yaparım!» deyip, her olumsuz buyrultuya «başüstüne!» çekerek bir çeşit uşak olacaksın! Eğer istedikleri bu ise ki, bunda hiç kuşkumuz yoktur — bu tip uydu öğretmeni pek az bulabileceklerdir. Öyle zart - zurt etmekle, öğretmeni işten atıp açlıkla terbiye etmeye kalkmakla hiçbir sorun çözülemez ve işler daha da karışarak, bugünkü bilgisiz yetkiliyi, yarın büyük bir suçlu durumuna düşürebilir. Bu sonucu düşünemiyenler, ya da düşünmek istemiyenler şunu iyice uslarına yerleştirsinler ki, 100 ya da 1000 öğretmeni işten atmakla istedikleri gerici emellerine erişemiyeceklerdir. Yanan benzinin üzerine su dökmekle alevler nasıl daha da çoğalırsa, atılan ve geride kalan öğretmenler ise Atatürk meş'alesini daha da bir hınçla yakmağa devam edeceklerdir. Bu, doğanın ve ileriye oluşunun değişmez yasasıdır.

Geçmişten ders almamış görünenler, Tevfik İleri'den bin kat daha ileri gitmeğe cür'et edebilen Millî Eğitim Bakanlığı yetkilileri, daha şimdiden suçlu aşamasına gelmişlerdir. Bu durum, Bakanlığın suçlu gösterdiği öğretmeni Danıştay'ın suçsuz göstermesiyle de saptanmıştır.

Öğretmenin aydınlık savaşı, Atatürk'ün Bursa Söylevi'ni inkâr edebilecek kadar düşebilen bir zihniyetle daima çatışacak ve bu savaş, Anayasa ve Atatürk çizgisinden dışarı çıkmış, ya da çıkmak emelinde ve hıyanetinde olanları doğru yola getirene dek sürecektir. Bu böyle biline!..

DEVRAN

İş yoğumuş, dert çoğumuş, kim anlar?
Yürüsün sefalet, çürüsün canlar,
Hiç durmadan, dinlenmeden yalanlar
Atın beyler, atın, devran sizindir!

Sermayeniz biraz iman, biraz din,
Kırılası, yok olası bir elin
Yağmasından yeyin, için, yan gelin,
Yatın beyler, yatın, devran sizindir!

Nasıl çağırayım ben adınızı?
Vatanı, milleti, evlâdınızı,
Daha da olmazsa avradınızı
Satın beyler, satın, devran sizindir!

ÂŞIK İHSANÎ

ANAMUR OLAYI VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

AHMET KÖKLÜGİLLER

Anamur'un Kaşdişlen Köyü'nde, «Atatürk Günü» düzenlemek ve Atatürk'ün «Bursa Söylevi»ni okumaya yeltenmekten dolayı, yedi devrimci öğretmen açığa alınmıştır. Bunlardan biri ortaokul, öbür leri ilkokul öğretmenleridir. İlkokul öğretmenlerinin yerlerine derhal birer «jet» öğretmen verilmiştir. Bu yedi öğretmenden biri, ozan Abdulkadir Bulut, başlarına gelen olayı şöyle anlatıyor:

«Bir Atatürk Gecesi düzenlenmiştir Anamur'un Kaşdişlen köyünde. O Atatürk Gecesi'ne nelerle geliyorduk bizler. Ak devrimler, ulusal bağımsızlık, kısaca Kemâlizm doktrinini halka duyurmak... Bursa Nutku'nu hep bir ağızdan okumaktı. O yapış yapış olan geceleri, anlamlı kılmak, bu bizim bir ödevimizdi. Oysa gericilerin saldırısına uğrayacağımızı düşünmüyorduk.»

Evet, düşünmemişlerdi açığa alınacaklarını; şu kış günü tedirgin olacaklarını. Olaylar, Mersin'in genç, cumhuriyet çocuğu olan valisine ters iletilmişti. Vali aldatılmıştı, herkesin inancı bu yöndeydi. Açığa alınan gerçekte, Atatürk'tü, Atatürk'ün Kaşdişlen halkına götürülen düşünceleriydi...

Biz yıllardan beri, Atatürk'ün fikirlerini pelesenk ettik dilimize ama, bunu iletilmesi gereken yere iletemedik. Onun için, Atatürk soyut bir kavram haline geldi. Durmadan Atatürk heykelleri diktik. Ama bu heykelleri, toprağa oturtamadık. Heykeller hep boşlukta kaldı. Önemli olan heykeli, bir «kaide» ye oturtmaktı. O «kaide» halktı, köylüydü; halkın ve köylünün yaşantısıydı. Atatürk'çülük, bir heykelden çok, bir türküden çok, ilâçtı, formüldü; Anadolu halkının çağdaş uygarlığa ulaşması için biricik yöntemdi, yoldu. Atatürk, bir efsane adamından çok, bir insandı; toprağa basan bir Anadolu gerçekçisiydi. Soyut bir şekilde işlenilen Atatürk'çülük, Anadolu'ya, Anadolu topraklarına ilk defa basan bir gerçek aydını, bir önderi halktan ve topraktan uzaklaştırdı.

Bu bir gerici, sömürgen taktiğiydi. Atatürk'ü halktan uzaklaştırmak, bir gardroba saklamak, yıldan yıla 1-2 defa çıkarıp üstüne takmak istiyordu. Atatürk, bir devlet adamıydı. Ölmüştü artık. Şimdi yeni devlet adamları vardı. Şimdikilerin Atatürk'ten geri kalır yeri neydi? Hattâ bunlardan biri «Ben de Yazdım» diye, ahkâmlar yürütüyordu!

Devrimcilere düşen görev, Atatürk'ü gardroptan çıkarıp köye götürmekdi. Köylüsünün önüne düşsün fikirleri Atatürk'ün, diyordu devrimci liği, kitapların içinden çıkıp, gerçek yaşantının içine karışmalıydı. Fakat «komuyordu karanlığın ağaları» işte... Atatürk'ü «kaidesiz bir heykel» halinde bırakmak istiyordu. Ne demekti «Bursa Söylevi»? Ne demekti «emek misak-ı millî»si? Ne demekti «imtiyazsız, sınıfsız toplum»? Ne demekti «köylünün efendi» olması? Bunların köyde konuşulması tehlikeliydi, bunları köye götürmek, düpedüz «komünistlik»ti. On parmağı çamur içinde bulunan gerici, yıllardan beri, Atatürk diyeni karalamakla meşguldü. Atatürk'ten hınçlarını alamayanlar, Atatürk'çülerden almaya çalışıyorlardı. Atatürk'e küfretmiyorlardı ama, Atatürk'ün nutkunu okuyan Yargıtay Başkanına küfrediyorlardı. Atatürk'ün heykeline 10 Kasım'da çiçek götürüyorlardı ama, Atatürk'ü halka götürmek isteyen öğretmenin yoluna pusu kuruyorlardı.

«Anamur Olayı», bunun en tipik bir örneğiydi. Atatürk'ün genç valisini bile amaçlarına âlet edebiliyorlardı!

Böyle olmasa, acı acı sorar mıydı Atatürk'e, Bayburt toprağından Tahir:

«Adını çoban babamban öğrendiğim Atatürk
Yolun bitip bizim yere düştü mü?
Düşşe idi kurar idin yasanı,
Yoksul üzre, fakir üzre, halk üzre.» (1)

Böyle olmasa, çağırır mıydı Atatürk'ü, Sivas yaylasından Ali İzzet:

«Ahir zaman kahramanı Atatürk,
Türkiye'nin hali yaman oldu, gel.
Hain, hırsız ellerinde kaldı mülk,
Kardaşlar kardaşa düşman oldu, gel!» (2)

Ama devrimciler inançlıdır: «Eylemlerimiz insanlık içindir. Biz tepeden tırnağa Atatürk'ü halka anlatacağız. Bu uğurda ölüm, bizim için anlamlıdır. Batırılmış olan Atatürk güneşi, tekrar doğacaktır!» (3)

---

(1) Ceyhun Atuf Kansu, «İmece» Dergisi, sayı 67,

(2) Ali İzzet Özkan, «Şölen» Dergisi, sayı 33,

(3) Abdulkadir Bulut «Öğretmenler» Gazetesi, sayı 95.

Bize gelen yayınlar

ŞVAYK KARAKOLDA — Yaroslav Haşek. Çeviren: Hasan Âli Ediz, Yeditepe Yayınları, 206 s. 6 T.L.

1938 HARP OKULU OLAYI VE NÂZIM HİKMET— (Faşizmin azmaya başladığı yıllarda bir avuç Harp Okulu öğrencisi nasıl ezilmişti?..) A. Kadir. 187 s. 10 T.L.

Dergiler :

Yeditepe, Yordam, Barış Dünyası, Yeni Ufuklar, Oyun, Çaltı, Uyanış, Gençlik, Yeni Yayınlar, Ilgaz, İmece, Orkestra, Sanat Dünyası, Kemâlizm, Soyut, Çağdaş Selçuk, Hareket, Dost, Ocak, Dönüşüm, Su, Papirüs, İleri Köy, Sendika, Gerçekler Postası, Ece, Aktepe, Gündem.